

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta umění a designu Ladislava Sutnara

Bakalářská práce

Plzeň 2015

Petra Holečková

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Katedra výtvarného umění
Studijní program Výtvarná umění
Studijní obor Multimediální design
Specializace Nová média

Bakalářská práce

SÍLA IDENTITY
POWER OF IDENTITY

Petra Holečková

Vedoucí práce: Doc. Akad. Mal. Vladimír Merta
Katedra výtvarného umění
Fakulta umění a designu Ladislava Sutnara
Západočeské univerzity v Plzni

Plzeň 2015

Prohlašuji, že jsem práci zpracovala samostatně a použila jen uvedení pramenů a literatury.

Plzeň, duben 2015

..... podpis autora

OBSAH

1	MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE	1
2	TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY	4
3	CÍL PRÁCE	6
4	PROCES PŘÍPRAVY	7
5	PROCES TVORBY	8
6	TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA	10
7	POPIS DÍLA	11
8	PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR	13
9	SILNÉ STRÁNKY	14
10	SLABÉ STRÁNKY	15
11	SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ	17
	A) Knižní a periodická literatura	17
	B) Internetové zdroje	17
12	RESUMÉ	18
13	SEZNAM PŘÍLOH	19

1 | MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE

Umění je se mnou spojené již od mého dětství. Nejdříve jsem navštěvovala zdejší uměleckou školu ve Starém Plzenci, na kterou jsem docházela až do doby, kdy jsem se začala zabírat závažným tématem, co studovat.

Moje střední škola se nachází v Plzni v Nerudově ulici, kde jsem úspěšně absolvovala maturitní ročník propagační grafiky.

Po dokončení jsem přemýšlela nad jiným zaměřením. Zaujal mě obor právě na Fakultě umění a designu Ladislava Sutnara. Můj zvolený obor se při mém přijímacím řízení jmenoval prostorová tvorba. Při našem nástupu na fakultu se ale přejmenoval na nová média. Začátek pro mne byl velice náročný, netušila jsem, co mě čeká, jestli vůbec budu schopna umět si poradit se zadáním v podobě klauzurní zkoušky a také jsem měla strach z komunikačního hlediska. Po třech letech na této vysoké škole mohu říci, že se můj strach částečně vytratil a moje mysl se obohatila o velkou řadu konceptů a hlavně rad od vedoucího ateliéru Vladimíra Merty.

V mé umělecké činnosti se velice často obracím do dob mého dětství, vzpomínám na tuhle část života velmi ráda a snažím se propojit hru s uměleckým prvkem. Jedna z mých prvních prací byla právě hra s přeměnou obrazu na padajícím dominu. Vytvořila jsem obrazec, který v sobě ukrýval určitý směr a dynamiku celého projektu.

Jednou z mých nevěšedních instalací byl rybářský háček, který byl zpracován ve spojení s projektem pro Plzeň 2015 pod vedením Petra

Formana. Předváděla jsem žížalu pohupující se ve výšce nad ostatními herci či jinými uměleckými výtvary. Akce pod názvem Akvárium se uskutečnila v Chrástu nedaleko Plzně. Spolupráce s Petrem Formanem byla velmi příjemná a přínosná pro mou osobu.

Dále jsem se věnovala videu a též instalacím. Instalace, která nese ducha místa, byla vystavena v prostorách bývalého pivovaru na Světovaru v Plzni na Slovanech. Přesné téma znělo *génus loci*¹, neboli duch určitého místa. Místo s atmosférou a charakterem. S tímto tématem jsem neměla žádné zkušenosti.

Výsledkem mé práce se stala podlaha, která byla sestavena z 6 částí dřevěných desek, které se pohybovaly na funkci pružinových spirál.

Celý koncept vznikl na základě mé první návštěvy Světovaru, kdy jsem bloumala prostorem a nedívala se kam šlapu a tak se stalo, že jsem zakopla. Zakopnutí bylo hlavním bodem pro vznik této práce.

Člověk, který se prošel po podlaze se s každým šlápnutím mohl všimnout věcí, které jsem instalovala do otvorů vyřezanými do podlahy. Celé dílo sloužilo jako vyvarování se pádu a pozastavení se nad tím, o co v životě můžeme lehce zakopnout, když nesoustředíme zrak tam, kam máme.

Poslední o čem bych se chtěla zmínit, je video, které bylo inspirováno smyslem. Smysl, slovo které si každý vykládá jinak. Já jsem čerpala ze vzpomínek opět z dětství. V dobách, kdy jsem byla „ještě malá“, jsem se velmi ráda koupala ve vaně. Nejhorší okamžik celého dovádění přišel tehdy, když se otevřely dveře a mamka nás z vany

---

¹ <http://slovník-cizich-slov.abz.cz/web.php/slovo/genius-loci>

vyháněla z důvodu varhánků na rukou. Bylo to, jak bych dětsky řekla „nefér“, ale dávalo to smysl. Moje video, které navazuje na moji vzpomínku znázorňuje dobu a varhánky, které se za celý čas strávený ve vodě, objevily. Jednalo se tedy o jakýsi experiment o co nejdelší přetrvání mého těla ve vaně.

2 | TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY

Z témat, která pro nás byla vypsána, jsem si vybrala téma s názvem Síla identity. Toto téma mi přišlo nejideálnější. Bude to asi tím, že se chci věnovat rozboru sebe sama, tedy svou vlastní identitou.

Zaměřila jsem se na svoje jméno. Co o nás vlastně naše jméno „říká“? Bylo nám přiřazeno, nemůžeme si jej vybrat sami. Můžeme se s ním nějak ztotožnit, zjistit jestli je pro nás to pravé. Začala jsem tedy hledat význam a historii svého jména. Mé jméno Petra znamená skála, skálopevný, tvrdý nebo také neoblomný a pochází z řeckého překladu Kéfas, tudíž se jedná o jméno řeckého původu. V bakalářské práci se chci vtělit do skály a zaplnit její skuliny svým vlastním tělem. Pokusím se také odolávat přírodním vlivům, kterým je skála celoročně vystavována. Kontrastem mezi živým a neživým bude mé nahé tělo, které bude potřeno našedlou barvou. Skálu, kterou se budu snažit vyplnit, se nachází ve Starém Plzenci, kde také bydlím. Přesné místo, kde skála stojí, je na kopci u zříceniny hradu Radyně. Pod kopcem se nacházejí Andrejšky, které do své práce také zahrnu. Jde o skalní útvary, které se formovaly po tisíce let. Andrejšky jsou dlouhé přibližně 200 metrů a tvoří je bizarní skalní útvary. Skalní masivy jsou z horniny buližník. Odborně se jedná o buližníkový silicitový hřbet neboli kamýk². Buližník, někdy také zvaný prubířský kámen, je usazená křemitá hornina ze starohor. Tvoří jej převážně křemen nebo opál.

---

² http://www.rozhlas.cz/kraje/cesko/_zprava/buliznikove-skaly-andrejsky-jsou-ukryte-v-lese-pod-radyni-na-plzensku--1341826

Má černou nebo černošedou barvu a vysokou tvrdost. „Tmavé zbarvení je způsobeno jemným grafitickým práškem rozptýleným v křemenu. Podle geologů vznikly mrazovým zvětráváním. Skalní útvary se formovaly po tisíce let. V krajině vytvářejí tzv. suky, které obvykle ostře vynikají nad okolní terén“³. Skála má mnoho skulin a prasklin, proto se skvěle hodí do mého projektu a navíc s ní mám spojitost s domovem.

---

³ 1000 let Starého Plzně – Západočeské nakladatelství, Jiří Kraft, str. 16

3 | CÍL PRÁCE

Cílem mé práce je poznání se v kameni, v jeho strukturách, cítit se trochu jako samotný kámen mohla bych říci jakýsi proces zkamenění. Na chvíli znehybnět. Zastavit čas. Splynout s přírodou, to je můj cíl. Snažit se odolávat v životě různým překážkám. Říká se o některých lidech, že jsou silní jako skála a dokáží vše co si předsevzali. Bojují s různými nemocemi, nehodlají říci životu sbohem, snaží se s nemocí prát a nedat jí šanci na výhru. Něco je nutí k tomu, být silnějšími a nenechat si vzít vyhlídky na budoucnost. Vzala jsem si z těchto životních situací příklad a začala ho brát více v potaz. Nikdy nevíme co se může přihodit, co nám takzvaně vstoupí do cesty. Musíme být připraveni na neočekávané, a to, co by nás mělo vést a nutit nic nevzdávat je právě síla, ukryta v každém jedinci, jen je potřeba ji nenechat spát v těžkých dnech. Je to vlastně takové motto do života. Díky tomuto dílu si celý život budu připomínat, že musím být silná, „odolávat větru deští“.

Spojení mezi mnou a kamenem už nelze nebrat v potaz a myslím, že ve mne tahle práce uschová jen kladné i když trochu „chladné“ vzpomínky.

Myslím, že si budu díky mé práci více všímat věcí kolem sebe a nebudu na ně nahlížet nevšímavě a s nezájmem. Věřím, že mě síla kamenů v budoucnu posílí.

4 | PROCES PŘÍPRAVY

Začala jsem si shromažďovat myšlenky, které mi naskakovaly v hlavě. Psala jsem si seznam, kde jsem zachycovala různé otázky nebo jen záchytné body týkající se mého konceptu. Práci se samotným povrchem jsem se snažila procítit. V hlavě jsem měla spoustu nápadů, od nějakých jsem se odtrhla, ale některé se mi velice hodily, začala jsem s nimi dále pracovat a postupně je rozvíjet. Spojovala jsem je do jakési skládačky. Když jsem měla v tomto ohledu jasno přišly na řadu technické věci. Zapůjčila jsem si od jednoho známého slider, na který se dá nainstalovat fotoaparát. Také byl v jedné stativ. Další věc byla barva, kterou jsem měla nanést na své tělo. Byl v tom trochu problém, hledala jsem různé barvy, které by nebyly nevhodné pro aplikaci na kůži. Nakonec se vše vyřešilo použitím barvy určené na pokožku. V neposlední řadě jsem se byla na skálu podívat, zhodnotit její stav a vybrat vhodná místa pro natáčení. V místech, kde jsem pohybovala, roste velmi hojná flóra. Rostliny a stromy hrají neodmyslitelnou součást celé kompozice. „Kamenná suť u hradu nebo buližníkové skalky na úbočích koty hostí bohatou lišejníkovou vegetaci. Řada různých lišejníků byla nalezena na lesní půdě nebo na kmenech stromů.“⁴ Ani na mechorosty není polesí okolo Radyně chudé. Některé druhy jsou vázány na lesní půdu, jiné na vystupující skalky. Po shromáždění těchto poznatků jsem byla připravena přikročit ke konečné tvorbě

---

⁴ 1000 let Starého Plzně - Západočeské nakladatelství – Jaromír Sofron, str. 19

5 | PROCES TVORBY

Hlavním bodem celé mé práce je dostat se blíže k mému jménu, vědět, co jsem dříve nevěděla, porozumět jeho významu a v neposlední řadě si na vlastní kůži prožít proces zkamenění. Tohle celé je plánem mého soustředění se na můj koncept. Jak už jsem zde uváděla celá moje myšlenka vznikla na základě toho, že nejsme hlavními určovateli jména, které nosíme do konce života. Člověk se narodí a rodiče mají opravdu napilno vybrat jméno, kterým nás budou oslovovat v budoucnu. Jak ale vybírat, čím se řídit. Nikdo netuší, jestli nás jméno může nějakým způsobem vystihovat, či se s ním budeme moci nějakým způsobem ztotožnit. O tuhle myšlenku mi jde především. Po dokončení bádání a uskupení myšlenek do jedné určité podoby jsem se věnovala části technické. Můj celkový výstup práce je video, zobrazující mou osobu, která se snaží být součástí skalního útvaru, a zocelit její nedostatky. Pro natáčení bylo vhodné použít kvalitní fotoaparát k docílení ostrého obrazu. Rozhodla jsem se tedy, že video bude snímáno ze statického pohledu, tudíž bude nehybné. Mé tělo se vždy ukrylo do skulin či prasklin a tvořilo celistvou část kamenného masivu. Aby bylo poznat, že se jedná o video a ne o samotnou fotografii, vždy se v nějakém určitém časovém úseku pohnu nebo se pohne určitý přírodní fragment působením počasí a okolí. V celém konceptu hraje také roli příroda a její vlivy na kamenný nerost. Ve videu jsou znázorněné detaily přírodních jevů. Jedná se o zimu v podobě husí kůže a slunce, které dá mému tělu jiný rozměr a teplotu. Pár okamžiků bylo opravdu krušných, zima

si s mým tělem celkem zahrávala, v záběrech je to velmi viditelné zejména na mém dýchání a chvění se. Barva, kterou jsem potřena, je co nejvíce sladěna s prostředím skal tak, aby mé tělo co nejvíce splynulo se skutečností krajiny. Do záběrů často vlétaly různé mušky, což celý okamžik více oživí. Projevem větrného počasí se stává vlnící stéblo suché trávy, nebo mé vlasy.

Myslím, že záležitost pohybu, se v mé práci dotýká velmi lehce, nechtěla jsem nic výrazného, co by mohlo samotný klid a atmosféru narušit. Pohyblivého obrazu jsem docílila sliderem, který vytvořil průhled do jakéhosi 3D obrazu. Vždy byl opřen o skálu tak, aby byla zaznamenána struktura kamene a poté se obraz přesunul na mé tělo. Tyto záběry mi přijdou osobně velmi příjemné a zajímavé.

Natočený materiál jsem následně zpracovala v Pinnacle studiu, kde jsem se snažila co nejvhodněji pořízené snímky zkompletovat v návaznosti, která celou práci posílí a přidá na hloubce. Celistvost udávající zvuky lesa, které jsou pro něj neodmyslitelnou součástí. „Duše člověka, duše lesa a duše hudby jsou podobné“⁵. „Les je učebnicí estetiky pro každého. A hlavně: Les hraje krásně, i když je v něm ticho“⁶..

I když jsou skály nehybné, přeci jen v sobě ukrývají poklady, které vypovídají o známkách života. Na povrchu nerostu se dají nalézt pozůstatky zkamenělých trilobitů, mořských živočichů, kteří obývali prvohory⁷. Nyní si je můžeme díky zachování v kamenném nerostu prohlédnout, a být fascinováni procesem zkamenění.

---

⁵ <http://www.saspi.cz/dila/42148-hlasy-lesa>

⁶ Les a lidé - Motivace a inspirace, Václav Erich, str. 16

⁷ <http://cs.wikipedia.org/wiki/Trilobiti>

6 | TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA

K celkovému konečnému stavu jsem použila počítač Acer Aspire 5742ZG s operační pamětí 4 GB. Počítač má nainstalované Adobe, tudíž k práci nepřibývaly žádné závažné komplikace jako například instalace apod. Pracovala jsem s operačním systémem Windows 7. Dále byl používán Adobe Photoshop CC 2014, pro různé úpravy jednotlivých snímků a Adobe Indesign CC 2014. V poslední řadě Pinnacle studio, editující videa a zvuk.

Dále jsem použila fotoaparát typu Nikon D5200. Je vybaven obrazovým snímačem CMOS, formátem DX s 24,1 Mpx. Lze natáčet videa ve Full HD. Všechny záběry jsou točené ve formátu .MOV, pořízené záznamy byly uloženy na kartu Emtec SD class 4 16 GB. Dále byl použit stativ od značky Hama typ STAR 61. Se stativem se výborně pracovalo, jeho nohy jsou pogumované pro lepší stabilitu a minimalizaci otřesů, tím pádem zmizely obavy z případného pádu fotoaparátu při natáčení z nestabilních míst.

Slider je sestaven z duralových profilů 20x20x2. Délka Slideru je 200mm, maximální nosnost je 8kg. Maximální rychlost 0,1km/h. O pohon se stará elektromotor RB 35 s převodovkou 1:600 a orubebý řemen T2,5 + řemenice. Elektromotor je řízen PWM (Pulse Width Modulation) v zozmezí otáček 2-99%. Směr se volí přepínačem a po dojetí Slider sám zastaví. Provozní napětí je 6-12VDC.

7 | POPIS DÍLA

Mé dílo je zrcadlem mého jména. V záběrech jsou zaznamenány skalnaté masivy v kontrastu s mým křehkým tělem, které se chce do skály vtělit, zkamenět a stát se součástí přírodních krás v mém kraji. Vše se odehrává na skalách v blízkosti zříceniny hradu Radyně ve Starém Plzenci. Jedná se přímo o Radyňskou skálu, ležící cca 200m severně od hradu, dále o skalní masiv a přírodní památku Andrejšky, které se táhnou pod hradem. Skály jsem si zvolila z prostého důvodu, že jsou ve městě, ve kterém žiji od malička. Je zde tedy určitý vztah.

V mém díle jde především o snahu splynout s přírodou, nějakým způsobem zarůst do míst, kde je prázdno, kde příroda nechala mezeru. Mé tělo je natřeno barvou, která se shoduje s barvou skal. Chtěla jsem tak docílit návaznosti na drsnou strukturu kamene. Objevují se v mnoha pozicích, v kterých bylo někdy opravdu dost obtížné vydržet chvíli bez výraznějšího pohnutí. Pohyb, který se zde opakuje je můj dech. Tento pohyb je velmi jemný a nenarušuje celkový dojem klidného místa. Ve své práci střídám vzdálené, blízké a detailní záběry. Také počasí se velmi měnilo. Vítr je v mnoha záběrech velmi výstižně viditelný a tak je divákovi jasno, že se jedná opravdu o živý náhled a ne pouze a jen o nehybný obraz. V mé práci se také soustředím právě na zmiňované počasí. Snažím se odolávat vlivům, kterým se mé tělo snaží bránit. Musím uznat, že v některých okamžicích bylo opravdu obtížné udržet tělo v klidu. Zima a vítr se mě snažily ovládnout a mé tělo se začalo samo od sebe třást, v horším případech sebou šukat.

Konečný přínos z práce je, myslím, určen hlavně mně. Mohu říci, že jsem se jako skála cítila, dotyk byl sice vždy chladný, ale s každým záběrem víc a víc bližší. Dostávala jsem se skále doslova pod „kůži“.

8 | PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR

Hlavními nositeli identity v mé práci jsem já a příroda, respektive skála. Určitým přínosem je zajisté pohled na splynutí člověka s neživým subjektem. Člověk si při pohledu na mou práci může uvědomit sílu přírody a člověka, který ji miluje a chce se s ní určitým způsobem ztotožnit. Průběh mé snahy o zkamenění se může přirovnat k dosažení určitého sebepoznávání. Při mé práci mé tělo poznalo mnoho pocitových stavů. Byl to strach, ale i radost z výsledných natočených materiálů. Také prostředí ve mně vyvolalo různé pocity, nejpříjemnější z nich byl ten klidový. Slyšíte okolo sebe jen zpěv ptáku, cítíte vánek ve vlasech a slunce na obnaženém těle. „Neboť zvuky lesa nejsou určeny pro lidské ucho, třeba ty duté zvuky dřeva se zelenými ústy - vždyť to, co slyšíme, to je jen hudba větru, který hraje na trpné nástroje. A také, ovšem, vzdechy...

Zpěv stromů, keřů, travin a mechu, to je něco jiného⁸. Tohle všechno myslím vypovídá o splynutí člověka s přírodou. Mé tělo s přírodou splynulo, a to je velmi důležitý moment, přínos pro zamyšlení ostatních. Uvědomění si, že splynout se dá jen tehdy pokud se o ni budeme dobře starat a ne ji poškozovat a ničit.

---

⁸ <http://www.saspi.cz/dila/42148-hlasy-lesa>

9 | SILNÉ STRÁNKY

Na začátku realizace, jsem se soustředila hlavně na svůj celkový koncept týkající se významu celé práce. Skály, které jsem vyplňovala svým tělem, jsem hlouběji studovala, abych se jim mohla co nejlépe přizpůsobit a mít k nim bližší vztah. Ocitla jsem se ve výškách, kde bylo zapotřebí zvýšit opatrnost a pohybovat se co nejpřesněji.

Pro každý záznam jsem zvolila jiné místo, jinou skulinu či prasklinu, někdy šlo pouze o celou plochu skály. Myslím, že úpravou mé kůže, která byla potřena barvou, jsem velmi dobře znázornila a zdůraznila skalní povrch.

Když jsem se vtěsňovala do skulin, vždy jsem se snažila vyplnit mezeru co nejpřesněji, nohy a ruce jsem přizpůsobila úhlům, které skála udávala. V každém otvoru jsem se cítila být neodmyslitelnou součástí celku. Moje omezení v pohybu dodávala iluzi neživoucího těla, skála jakoby mne brala za součást, která je pro ni potřebným zdrojem existence. Vdechuji do ní život, otiskuji své tělo do její chladné stěny. Na záznamech je viditelný pohyb, který jako jediný udává životnost, jde o můj dech, který se mění díky podmínkám denního počasí. Z mé práce je v určitém směru cítit chlad, ale také teplo života, které se díky mě ve skále probouzí.

Silná stránka spočívá v hledání života v neživém, příroda ožívá díky lidem a lidé ožívají v přírodě, kde se čas může na chvíli pozastavit.

10 | SLABÉ STRÁNKY

Když se mé video sestříhalo do vyhovujícího konečného stavu, bylo zapotřebí vložit do snímku nahrané zvuky. Byly pořízené v tomtéž lese, kde byly natočeny všechny záběry. Zvuky, které se nahrály na mikrofon fotoaparátu jsou povětšinou od ptactva, také je zřetelný zvuk ševelícího listí od větru. Po chvilce líbezných zvuků však přišly na řadu zvuky tak trochu nepříjemné a nehodící se do naší atmosféry.

Jednalo se o vyhlídkové letadla, která měla cestu přesně nad mou hlavou. Dále pak lidé, kteří se vydali na procházky s dětmi. Kolem skal vedou naučné turistické stezky ze Starého Plzece na hrad Radyně. V neposlední řadě hluk od aut z nedaleké dálnice D8, který byl slyšet až nad míru. Těmto nástrahám se bohužel nelze vyhnout, jen se pak musí použít materiál, které je ničím nenarušený.

Další věc, s kterou jsem tak trochu musela počítat byli horolezci, kteří mě vždy tak trochu překvapili. Souviselo to hlavně s mojí nahotou. Nebyl vždy úplný klid na práci a moje nervozita o něco stoupla. Většinou ale byli jen zvědaví a ptali se co to chystám za projekt. Takže nakonec vše proběhlo hladce a já mohla dále, odpoutaná od stresu pokračovat.

Počasí také hrálo velkou roli, při velkém větru a po dešti jsem se nemohla dostat do míst, kde jsem si přála pořídit záznam. Musela jsem improvizovat proto volit místa jiná, míň nebezpečná.

Každý mé dílo může hodnotit kladně či záporně. Ve své práci jsem se snažila co nejvíce přiblížit lidem svůj pohled na své jméno, vztah

k němu a ztotožnění se s ním, a na přírodu, která dává naší duši klid a uvolňuje mysl. Jsem si, ale jistá, že ne každý miluje procházky a vím, že dnešní doba je plná spěchu a techniky, která často přírodu zastíní natolik, že lidé raději volí zábavu v podobě nákupů v přelidněných obchodních centrech.

11 | SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ

a) Knižní a periodická literatura

1. 1000 let Starého Plzeňce – *Flóra a vegetace*, Jaromír Sofron.

1. vyd. Západočeské nakladatelství, 1976. ISNB 44-330-76.

2. 1000 let Starého Plzeňce – *Stručná geologická charakteristika Starého Plzeňce a jeho blízkého okolí*, Jiří Kraft. 1. vyd. Západočeské nakladatelství, 1976. ISNB 44-330-76.

3. Les a lidé - *Motivace a inspirace*, Erich Václav. 1. vyd. Nakladatelství Petrklíč, 2013. ISBN: 978-80-7229-380-3.

b) Internetové zdroje

1. SLOVNÍK CIZÍCH SLOV. Dostupné z: <http://slovník-cizich-slov.abz.cz/web.php/slovo/genius-loci>

2. ČESKÝ ROZHLAS. Dostupné z: http://www.rozhlas.cz/kraje/cesko/_zpravabuliznikove-skaly-andrejsky-jsou-ukryte-v-lese-pod-rady-ni-na-plzensku--1341826

3. WIKIPEDIE. Dostupné z: <http://cs.wikipedia.org/wiki/Trilobiti>

4. SASPI. Dostupné z: <http://www.saspi.cz/dila/42148-hlasy-lesa>

12 | RESUMÉ

The main point of my thesis is to get closer to my name, to get to know what I did not know earlier and understand its meaning and finally to experience the process of fossilization. This is the main concept of my plan. As I stated here my whole idea came at the expense of the fact, that we are the main determinants of the names that we carry for the rest of our lives. Person is born and the parents have lot to do to pick a name, which will be carried by us for the whole our time. But how to choose what to follow. No one knows if our name may somehow reflect us or we can be somehow related to it. This is the major idea of my thesis. Getting beneath the crust of hard stone and try to slower down todays rush. After completing the research and grouping ideas into a certain form I focused on the technical part. My general output is a video showing my person that is trying to be a part of the moutain formation and toughen up its shortcomings.

13 | SEZNAM PŘÍLOH

Příloha č.1

Zkouška pózy 1

Příloha č.2

Zkouška pózy 2

Příloha č.3

Radyňská skála - fotka z natáčení 1

Příloha č.4

Radyňská skála - fotka z natáčení 2

Příloha č.5

Radyňská skála - fotka z natáčení 3

Příloha č.6

Radyňská skála - fotka z natáčení 4

Příloha č.7

Andrejšky - fotka z natáčení 5

Příloha č.8

Andrejšky - fotka z natáčení 6

Příloha č.1

Zkouška pózy 1

Zdroj: vlastní foto

Příloha č.2

Zkouška pózy 2

Zdroj: vlastní foto

Příloha č.3

Radyňská skála - fotka z natáčení 1

Zdroj: vlastní foto

Příloha č.4

Radyňská skála - fotka z natáčení 2

Zdroj: vlastní foto

Příloha č.5

Radyňská skála - fotka z natáčení 3

Zdroj: vlastní foto

Příloha č.6

Radyňská skála - fotka z natáčení 4

Zdroj: vlastní foto

Příloha č.7

Andrejšky - fotka z natáčení 5

Zdroj: vlastní foto

Příloha č.8

Andrejšky - fotka z natáčení 6

Zdroj: vlastní foto